

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

**Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640**

Lvdovicvs Bauarus Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

choro sepultum fuisse. de qua sepultura in sequentem modum scripserat idem Bruschius, in Conrado de Scharffeneck Episcopo: *Sepelitur in Regum choro; in quo nullus Episcopus alioquin humari solet, nisi qui Cæsarum vel Regum fuit Cancellarius.* Elogium, quod eidem impertitur, à munere hoc minimè alienum est; vt non gessisse tantum, sed etiam meruisse tam arduos honores sciamus. *Fuit Iustitia & equitatis, verba sunt Bruschi, promotor ac defensor acerrimus; iniquitatis verò, violentia, ac iniustitia tyrannidis hostis etiam ac vindex seuerissimus.*

LVDOVICVS Bauarus Imp.

Hermannus de Lichtenberg, Episcopus Herbipolensis.

Vel primus, vel inter primos Ludouici quarti Cancellarios, numerandus venit **Hermannus Baro de Lichtenberg** Alsatus, nepos, vt coniectate licet, prædicti Episcopi Spirensis Sibothonis; qui Domini sui fauore & commendatione, à parte Canonicorum Herbipolensium, an. 1333, in Episcopum postulatus fuit è Spirensi Canonico; cum in schismate reliqua pars Othonem Wolfskehl, Equitem Franconem & Canonicum Herbipolensem, elegisset. Huic, vti Benedicti XI Pontificis gratiâ, in odium Imperatoris, subnixo, & in dignitate confirmato, post biennium Hermannus spontè cecidit. Dynastia Lichtenbergensis hodiè Hanauia Comitum ditionis est. Per huius manum (ista formalia in locum recognitionis antiquitus vsitata postmodum præualuerunt) datum est Priuilegium, quod Berchtolsgadensibus Præposito & Canonicis concessum fuit an. 1323, apud Hund. in *Metrop. tom. 2, pag. 185.* Idem inter reliquos testes subscripsit Diploma Ludouici, an. 1328 Romæ emissum, quo Castrucium Castracantum Lucensium Dominum infeudat & inuestit de Comitatu Lateranensis Romani Palatij, apud Goldast. *tom. 1 Imper. Const. pag. 330:* vbi pro Lichtenberg mendosè legitur *Lintelberg;* alieubi, pari errore, *Litelberg.*

Henricus de Chalem, Ord. Minorum.

Hermannum dubito an non temporis ordine præcesserit **Henricus de Chalem**, Magister S. Theologiae, & Ordinis fratrum Minorum Religiosus Presbyter. de quo id (quod Cancellarius fuerit) affirmat Ioan. 22 Pontif. Max. in quadam Bullâ suâ, an. 1330 publicatâ, quæ inter reliquas Apostolicas literas, pro Sanctissimæ inquisitionis officio, Romæ sedente Gregorio XIII, impressa fuit. In illa inter cetera hæc leguntur: *Nec-non & Henricus de Chalem, dicti ordinis cuius perfectio inter alias potest percipi, quia Ludouici de Bauaria, se pro Imperatore gerentis, de diuersis damnati heresibus, Cancellarij officium diutius gerere non expauit. Quod quidem officium, quantum professioni illorum, qui se nihil habere asserunt in proprio vel communi, seq̃, Christum pauperem nudos sequi, congruat, potest*

potest promptè prudens quilibet iudicare. Huius putatur esse Informatio super nullitate processuum (ita titulus habet) Ioannis 22 Papæ, contra Ludouicum Bavarum Imp. quam edidit tom. 1 *Monarchie* Goldastus, pag. 18, sub nomine Ioannis de lauduno, siue Gandauo. Hervvartus contra Bzouium, huius cognomen vult Thalheim fuisse. nec addit tamen rationes emendationis ac reprehensionis suæ. Reperiuntur certè Chalemij inter Salisburgensis Ecclesiæ ministeriales, apud Hund. in *Metropol.* Idem voculam diutiùs interpretatur, in alterum annum: quâ stante opinione, successerit prædicto Herm. Lichtenbergio an. 1328; quo ipso Chalemium, cum Michæle Casenate, alijsque Minoritis, ad Ludouicum Pisas primùm venisse, idem putat: qua de re tamen non video, quid possit certi definiri. Bzouius eundem Chalemium, Petri etiam Corbarij Antipapæ, qui Nicolai in obedientiâ suâ nomen habuit, Cancellarium fuisse scribit: quo nomine, utpote sine teste & Auctore id affirmans, à prædicto Hervvarto perstringitur.

Tertius, quem sub Ludouico huius generis repperim, Vlricus fuit, Vlricus cognomento Hangenohr, (ita ab Auentino vocatur l. 7. qui Indicem in eius confecit historias, Hagenohr vocat; Pantaleon, & Bzouius Hagenauuer) patriâ Augustanus, vir doctus, Decretista Imp. Ludouici, ut à Bzouio nominatur. Hic *Scriniij Imperatorij Magister, sapientiâ*, ait Auentinus, *insignis: cuius operâ, cõsilio domi, foris in pace, ciuilibus rebus, otio, negotio, plurimùm est vsus Imp. Ludouicus.* Fuit an. 1343, cū aliquot alijs, Legatus Imp. ad curiâ Auenionensem; ad quâ pluries, Rebdorffio teste, in negotijs eius iuit. Cū an. 1346 moreretur, testamento cavit, ut scribit idem Henricus Rebdorffius, ne in loco sacro sepeliretur, timens, ne post mortem exhumaretur, ob præstitam hero sub gnauam operam & fidele seruitium. Alièr tamen factitatum ab Augustano Episcopo; qui similiter Ludouico fidus permansit. Hunc indifferenter, modò Cancellarium, modò Protonotarium nominari inuenio; sed fortassis tempora distinguere debent. Adscribam, quæ de hoc narrat Andreas Ratisbonensis, pag. 78 *Chron. sui.* è quo loco simul patebit ordinis Ecclesiastici hominem, & Prælatum fuisse: *Habuit enim quendam Cancellarium, qui vocabatur Magister Henricus Hangenohr de Augusta; cui Sigillum suum, & omnia scribenda & expedienda commenda- uit. Hic de quodam crimine enormi & infami apud Regem est accusatus à quibusdam prepotentibus; quibus ipse Rex iustitiæ complimentum non potuit commodè denegare. Quapropter Rex partibus se interposuit, & per quendam placita ad hoc perduxit, quod prædictus Magister Vlricus deberet se cum QVINQVAGINTA PRÆLATIS expurgare de obiectis. Quod dum factum Nurnberg fuisse, idem Vlricus officio Cancellariæ est restitutus. Ibidem legitur qualiter discordiarum inter Papam & Imperatorem primarius incentor, vindictam spirans, extiterit.* M 3 CA-